

DE WEGWIJZER

Contactblad van de
CHRISTELIJKE CARAVAN
CLUB

Redactie

Marty Alkema, Ede
Tel. 0318-630657 (eindredactie)
Leen en Geri van der Weijde, Woerden
Tel. 0348-448334 (lay-out)
José Oskam, Ede
Tel. 0318-642057
Henk van den Hoorn, Ede
Tel. 0318 - 631008

Verzending: Marty Alkema

Bestuur

Voorzitter: Tineke Paulus
Magnoliaaan 24
3852 JB Ermelo
Tel. 0341-551615
E-mail: tinekep10@gmail.com

Secretaris: Leen van den Berge
Driespronglaan 2
3951 VJ Maarn
Tel. 0343-442933
E-mail: lmvdberge@gmail.com

Penningmeester: Arie C. Burggraaf
Koningin Emmalaan 107
4141 EB Leerdam
Tel. 0345 – 614098
IBAN: **NL61 INGB 0004 8966 46**
t.n.v. Christelijke Caravan Club
E-mail: acburggraaf@kpnmail.nl

Algemeen adjunct: Leen Wigmans
Dorpsweg 128-II
4223 NH Hoorbaar
Tel. 0183-582396
E-mail: leen.wigmans@gmail.com

Lid: Marty Alkema
St. Hubertus 25
6713 JN Ede
Tel. 0318-630657
E-mail: marty.alkema@gmail.com

website: www.chrcaravanclub.nl
Beheer: Bé Borkhuis
E-mail: b.borkhuis@ziggo.nl

Juni 2018
31e JAARGANG NUMMER 3

REDACTIONEEL

Het vakantieseizoen ligt al weer achter ons. Gelukkig is iedereen weer gezond thuis gekomen, al waren er tijdens de reizen wel eens artsen nodig. Ook nog wel schade, aan caravan of auto, maar dat is goed te verhelpen. Wij gaan nu het kampeerjaar afsluiten op een geweldige camping in Limburg. Wij hopen u allen daar weer te zien en wij wensen het team veel plezier in de organisatie.
Wist u trouwens dat u de Wegwijzer ook kunt gebruiken voor uw advertenties, leuk toch als u uw caravan of spullen kunt verkopen aan een mede CCC-er. Informeer bij de redactie.

Wij wensen u met dit nummer weer veel leesplezier en denk alvast na welke reis u gaat organiseren in 2019.

LET OP:

**Kopij voor de Wegwijzer 2018-4
uiterlijk 1 november 2018 naar:**

**Leen en Geri van der Weijde
Vierwoudstedenmeer 154
3346 JP Woerden
Email: gerivanderweijde@gmail.com**

**Kopij voor Lief & Leed naar:
Marty Alkema
St. Hubertus 25
6713JN Ede
Email: marty.alkema@gmail.com**

MEDITATIE

Ben je thuis?

Door Leen Wigmans

God bezoekt ons dikwijls, maar meestal zijn we niet thuis. Niet thuis? Inderdaad: wij zijn weg. Wij zijn op zakenreis. Of op vakantie. Of boodschappen doen. Wij zijn meestal zo druk met alles en nog wat, dat we nauwelijks thuis zijn. En als we wel thuis zijn, zijn we eigenlijk niet echt thuis.

We kijken televisie, we laten ons het hoofd op hol jagen door allerlei dingen die onze aandacht vragen. Echt 'thuis' zijn we zelden. Geen wonder dat God ons niet bereiken kan! Het is alsof Hij keer op keer onze stem in de voice-mail hoort: 'Op dit moment ben ik niet thuis, spreek uw boodschap in, ik bel u dan zo spoedig mogelijk terug'.

Eigenlijk zouden we elke dag minstens een half uur zomaar eens rustig uit het raam moeten staren zonder iets om handen te hebben: stil worden voor God, je openstellen voor zijn stem.

Je kunt nu wel klagen over Gods afwezigheid in deze wereld, maar wie zelf nooit thuiskomt in zijn eigen ziel, heeft geen recht om op Gods afwezigheid te mopperen.

Wie thuis is in zijn eigen hart, weet: God bezoekt ons dikwijls. Niet op een spectaculaire manier. Niet met ingevingen en hemelse stemmen, maar in de stilte, in de 'verborgen omgang', in de intieme ontmoeting waarvoor zijn Geest ruimte maakt in de diepte van ons hart!

Meditatie door Ds. André F. Troost uit 'Levenswijs'

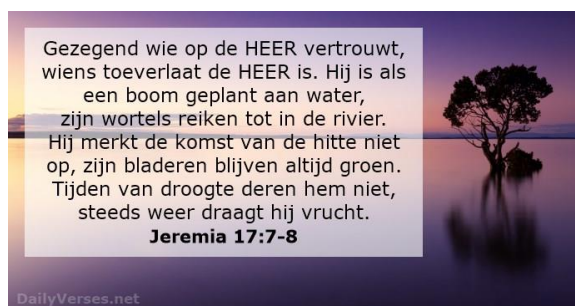

Kampeerplaatsen
Seizoensplaatsen
Caravanverhuur
Gratis wifi
Zondagsrust

camping WEIJDEHORST
**Mardik & Liesbeth
Bronkhorst**
Staverhul 22 | Uddel
T (0577) 402 520

Direct reserveren?: Ga naar www.weijdehorst.nl

Gezegend wie op de HEER vertrouwt,
wiens toeverlaat de HEER is. Hij is als
een boom geplant aan water,
zijn wortels reiken tot in de rivier.
Hij merkt de komst van de hitte niet
op, zijn bladeren blijven altijd groen.
Tijden van droogte deren hem niet,
steeds weer draagt hij vrucht.
Jeremia 17:7-8

DailyVerses.net

*Je voetstappen die zich verwijderen,
alleen wie achter blijft weet hoe afscheid klinkt.*

Voetstappen in het zand

Appie

Ik droomde eens en zie
ik liep aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.

We liepen samen het leven door,
en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee,
de Heer liep aan mijn hand.

Ik stopte en keek achter mij,
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugde,
van verdriet en hoop.

Maar als ik het spoor goed bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.

Ik zei toen "Heer waarom dan toch?
Juist toen ik U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag,
op het zwaarste deel van mijn pad..."

De Heer keek toen vol liefde mij aan,
en antwoordde op mijn vragen;
"Mijn lieve kind, toen het moeilijk was,
toen heb ik jou gedragen..."

JE GEZICHT KEN IK WEL MAAR....

Wij zijn Hans en Annie Breedijk. We wonen in Zevenhuizen, Zuid-Holland. Wij zijn begonnen in Moerkapelle, waar ik altijd gewoond heb, Hans teelde daar 's winters witlof in een donkere kas, en 's zomers hielp hij met kraanwerkzaamheden. We kregen 3 kinderen, 2 dochters en een zoon. En hebben nu 6 kleinkinderen (2 adoptie, 2 pleegkinderen en 2 eigen kinderen). Na 5 jaar zijn we verhuisd naar Zevenhuizen waar we een tuinbouwkas kochten met een vrijstaand huis. We teelden daar eerst sla, later snijbloemen, boompjes op stam en nu tuinplanten. Hans sport wekelijks met veel plezier bij de Harttrimclub en ik zit op een gospelkoor in Zevenhuizen.

Verder gaan we heel graag fietsen en met de caravan op pad, tot op heden nog steeds in Nederland. Wat heb je daar ook nog veel mooie plekjes in de natuur. De tijden dat we dit kunnen doen is nu nog niet zoveel, omdat we ons bedrijf hebben waar we het nog druk mee hebben. We hopen in de toekomst toch er wat meer op uit te trekken, als we gezond blijven! We zijn lid van de CCC sinds 2016 en vinden het fijn en gezellig om met de groep op pad te gaan. We hopen jullie in Sevenum weer te ontmoeten. We geven de pen door aan: Geurt en Corry Peelen, Bennekom.

Groetjes Hans en Annie Breedijk

REISVERSLAG

CCC-reis "Rondje om de Oost" van 24 mei t/m 19 juni 2018

door Siem van der Weerd

Eigenlijk begon het reisgevoel al in februari met de presentatie van het programma en de kennismaking. Voor de meesten gold: opnieuw een reis met de CCC, voor drie equipes was het de eerste keer. Een professioneel opgemaakt boekje met afspraken en toeristische informatie hielp ons alvast in vakantiesfeer te komen. Dertien equipes hebben op 24 mei koers gezet naar Hannoversch Münden in de omgeving van Kassel. Sommigen die de (dag) reis te lang vonden, hebben een extra overnachting gemaakt. Maar op camping Spiegelburg gelegen aan een voorloper van de rivier de Weser, kan iedereen ontspannen. In het Gasthaus van de camping wacht ons 's avonds een warme maaltijd.

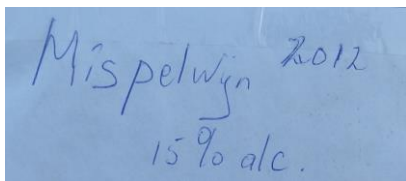
Een gewaardeerde opzet van de reis is dat we op alle campings tenminste drie dagen staan, zodat er voldoende ruimte is voor een eigen invulling van de dag. Een vrolijke bijkomstigheid is dat er op deze reis wijn in overvloed aanwezig is. Een van de reisgenoten blijkt een ervaren wijnmaker te zijn en heeft de nodige

voorraad en smaken meegenomen. Bij meerdere gelegenheden kan worden gekozen uit heerlijke aardbeienwijn, mispelwijn of nog een andere smaak. Of daarom het treinlawaaï 's nachts niet door iedereen werd gehoord blijft onduidelijk.

Meestal werd vanaf de campings waar we waren neergestreken ook een dichtbij gelegen stad bezocht en meestal met een gids een

stadswandeling gemaakt. Münden, een betrekkelijk kleine stad telt maar liefst 750 vakwerkhuisen. Het lijkt wel een openluchtmuseum. De raadhuisen en de kerken in de steden zijn meestal bouwkundige juweeltjes, zo ook in Münden.

Eerder werd besloten om in Duitsland geen eigen zondagse diensten te houden, daarom trokken we op zondagochtend "carpoolend" naar Münden. In de St Blasius een Evangelisch Lutherse kerk woonden we de dienst bij. Bijzonder vonden we het dat maar liefst drie kinderen werden gedoopt. Vóór het koor en de voorste rijen banken zaten de

doopouders met hun kinderen, de doopgetuigen en de familie in een grote kring. De gemeenteleden en wij vulden de voorste rijen banken en voelden ons ook een beetje getuige. Na de dienst vertelde een gids over het interieur van de kerk. Weer op de camping aangekomen werd genoten van de kringgesprekken en de traktaties, die zo goed smaakten dat zelfs de kruimels werden opgegeten. Hoewel het erg warm was toen we ons moesten verplaatsen naar de Knauscamping in Leipzig bleek het toch geen inspannende tocht te zijn

geweest. 's Avonds bij het koffiedrinken in de schaduw werden de nog overgebleven taartjes in smalle reepjes gesneden omdat ze overlekker waren en er nog begerig naar werd uitgezien. Na een reisdag werd altijd een rustdag ingebouwd. De caravans stonden in de zon maar een lange rij bomen bood aan bijna iedereen schaduw. Helaas moest één van ons plotseling naar het ziekenhuis en, naar later duidelijk werd, de reis afbreken. Een paar dagen waren we als groep in spanning naar het verloop. Gelukkig volgden goede berichten. Ook in Leipzig, de stad van Bach, werd met een Nederlandse gids een rondgang gemaakt langs monumentale gebouwen en plekken. Na afloop van de bezichtiging stond

in het centrum ons een uitgebreide lunch te wachten.

Op de laatste dag van mei gingen we op weg naar Tsjechië, naar Camping 2000. Deze mooie camping wordt gerund door Nederlanders. De maaltijd en de barbecue in de rozentuin zal ons nog lang heugen.

Hoewel de afstand tussen Leipzig en de nieuwe camping niet groot was, heeft iedereen ernstig oponthoud gehad en waren er opvallend veel aanmerkingen over de navigatie

systemen. Ook de mobiele telefoons lieten het vaak afweten. Vanaf deze camping werd een bustocht gemaakt naar de omgeving van Praag. In Kutna Hora bevindt zich de kathedraal van Sint Barbara met een zeer bijzonder interieur. Naast zeldzame fresco's en objecten van steenhouwkunst zijn ook meerdere ramen gevuld met prachtige glazen. Een andere bezienswaardigheid in de stad is het Ossuarium. In de middeleeuwen is deze plek ontwikkeld vanuit een Cistercienser klooster. Door een speciale wijding kreeg de begraafplaats ook een kerk met daaronder een begraafplaats waar 40000 mensen werden begraven, vooral tijdens de Hussietische oorlog. Een monnik is rond 1500 begonnen met het

stapelen van de beenderen. Later zijn ondermeer een lichtkroon en een klok van deze beenderen gemaakt.

De zondagse dienst in de buitenlucht werd door Henk Luiks geleid.

Speciale aandacht kreeg de vervolgde en verdrukte christenheid, wereldwijd.

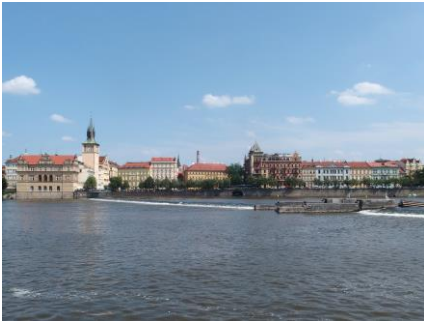
Het valt op dat het weer bijzonder constant blijft maar ook warm. Een vrije dag wordt dan ook heel verschillend ingevuld. Sommigen luieren lekker in de zon of juist in de schaduw, anderen gaan fietsen, bezoeken een grote plaats of staan met z'n vijven als adviseur rondom iemand die een fiets repareert.

Op vijf juni verplaatsen we ons naar camping Oase bij Praag, een vrij korte afstand maar de uitval van de navigatie hield ons nogal bezig tot er heerlijke mispelwijn werd geschonken. De volgende dag gingen we met een 'eigen' bus naar Praag. Vanuit de oude stad maakten

de meesten een wandeling, een klein minder mobiel groepje koos er

voor eerst een terrasje te 'pakken', met een toeristisch treintje door de stad te gaan en daarna nog van een ijsje te likken. Met de complete groep maken we daarna een vaartocht over de Moldau met een

uitgebreide lunch aan boord. Een paar dagen later reizen we opnieuw met een (eigen) bus nu naar Karlovy Vary, een afstand van honderd kilometer. De oude binnenstad trekt heel veel toeristen en kreeg bekendheid door de warmwaterbronnen.

De watertemperatuur varieert van 30 tot 70 graden. Vooral daardoor is het een echte Küroordstad geworden. Veel Jugendstil siert de prachtige gevels en de gaanderijen van de bronnen.

De American Party kwam niet helemaal uit de verf vanwege een opkomende onweersbui maar al improviserend wist tenslotte toch

vrijwel iedereen hoe groene rijst smaakt en hoe lekker bitterkoekjes pudding is.

De tweede zondagse dienst in Tsjechië (10-6) wordt verzorgd door

Ton Hendriksen. Abigaïl en Nabot, wijs en dwaas komen in de overdenking aan de orde. Onweer en regen maken het onmogelijk 's avonds ons zanguurtje te houden. Nog even en de doorsteek naar Duitsland gaat weer gemaakt worden. Nog wat laatste boodschappen worden gedaan om de overgebleven kronen kwijt te raken. Onze wijnmaker die tijdens de reis kersen heeft verzameld, is druk in de weer om zijn brouwsel in veiligheid te brengen. Camping Hohenfelden Am Stausee wordt de voorlaatste halte. Een grote groep geniet van een bezoek aan het Thüringer Openlucht Museum op korte afstand gelegen van de camping.

Op vrijdag 15 juni vertrekken we naar de laatste camping in Löwenhagen bij Göttingen. Vanaf de camping in het Niemetal trekt de groep op de fiets of met de auto naar de oude universiteitsstad Göttingen.

De universiteit staat internationaal zeer hoog aangeschreven.

De Jacobikerk trekt door de beroemde altaarstukken veel

toeristen. Ook het oude raadhuis is erg mooi en heeft een prachtige hal met veel houtsnijwerk.

Op het plein voor het raadhuis staat in brons het beroemde ganzenhoedstertje. Zij is het meest gekuste meisje van Göttingen omdat de studenten die zijn geslaagd "verplicht" zijn haar te kussen.

Op de laatste zondag (17-6) bezochten we de dienst in het buurdorp Dransfeld.

Hoofdthema in de dienst was: God is Licht.

Fokje Hovius en Rennie Houweling verzorgden 's avonds het zanguur.

Van de laatste dag op de camping zijn niet veel opzienbarende feiten te melden. Soms heerste er een wat geheimzinnige sfeer maar dat bleek alles te maken te hebben met het bedanken van de coördinatoren 's avonds. Leen en Geri van der Weijde & Berend en Fenna Schakelaar werden hartelijk bedankt voor hun geweldige inzet en goede leiding.

De volgende ochtend was iedereen al vroeg in de weer en de eersten vertrokken even na zeven uur al richting Nederland.

Siem van der Weerd

Vanaf onze camping ontdekt u de mooiste wandel- en fietsroutes! Een frisse neus, onbekende plekjes ontdekken, korte- of lange routes...het is allemaal mogelijk. Naast onze campingactiviteiten zijn wij nog volop in bedrijf als akkerbouwer en kronkelt er een mooi wandelpad langs onze mais-, aardappel- en bietenvelden direct de mooie natuur in.

Wij kijken er graag naar uit u te ontmoeten op **Boerderij camping 'De Bosrand'**. <http://www.bosrand-spier.nl> , tel: +31(0)593-562354, info@bosrand-spier.nl

Als ik de dagen
niet meer kan onthouden,
maak dan voor mij
ieder moment onvergetelijk

MIJN CAMPING RECEPT

Door Nel Louwerse

Roedjak

Gerecht voor 4 personen, bereidingstijd ± 15 minuten
p.p. 2140kj /510 kcal, 20 g eiwit, 16 g vet, 72 g koolhydraten.

Ingrediënten

1 citroen
150 g donkere basterdsuiker
2 tl sambal oelek
2 stevige appels
geschild en in dunne partjes
½ komkommer in plakjes

2 stevige peren,
geschild en in dunne partjes
klein blikje mango, in stukjes
1 tl ketoembar (koriander)
4 pakjes saté babi à 3 stokjes

Bereiding

- pers de citroen uit. Breng het citroensap met de suiker en de sambal aan de kook en laat de suiker al roerend smelten. Een beetje aanmaken met bloem.
- Halveer de plakjes komkommer. Schep de komkommer met het fruit en de ketoembar door de saus en neem de pan van het vuur.
- Laat het gerecht tot op kamertemperatuur afkoelen
- Verwarm de saté volgens de gebruiksaanwijzing en serveer de roedjak erbij.

Lekker met witte rijst en
pindasaus
Dranktip: een pilsje

REISVERSLAG

CCC-rondreis Italië van 28 mei t/m 27 juni 2018

Door Gijs Jansen

Voor deze reis hadden 20 koppels zich aangemeld, een mooi aantal om de reis te ondernemen.

Maar helaas hadden drie koppels zich vooraf al afgemeld. En nog vervelender, er moesten vier koppels onderweg afhaken. Maar gelukkig is dat allemaal toch nog redelijk goed verlopen en had het niet al te veel invloed op het verloop van de reis.

De start van de reis was op camping "Am Mühlenteich" in Lingerhahn, Hunsrück, Duitsland. In het campingrestaurant hebben we nader kennism gemaakt en van een heerlijk diner genoten.

Dinsdag was een reisdag naar camping Elbsee in Aitrang Duitsland, een mooie locatie in de Allgäu.

Woensdag hadden we meteen een busexcursie door de "Allgäu", en

naar kasteel Neuschwanstein en vervolgens naar "Highline179" in Reutte, met 406 m de langste voetgangers hangbrug.

Deze hangbrug overspant de Fernpasstrasse in Oostenrijk, met hoogste-diepste punt van 114 m. Tot slot nog naar de Ehrwalder Almbahn, vlakbij de Zugspitze, met 2962 m de hoogste berg van Duitsland. Daarna op naar het Gardameer. Op zaterdag een bustocht door de omgeving gemaakt en natuurlijk naar Verona. Nog een paar vrije dagen om op dinsdag weer verder te trekken richting Toscane.

We verbleven daar op een terrassen-camping met prachtig uitzicht over het Toscaanse landschap.

Om daar weer weg te komen zorgde wel voor een beetje spanning, maar het ging goed!.

Op woensdag hebben we nog een

bustocht gemaakt naar San Gimignano en Siena en ook nog een wijnboerderij bezocht en natuurlijk geproefd, een mooie dag. De volgende bestemming was camping Tiber nabij Rome.

Op zaterdag hebben we met een Nederlandse gids een rondleiding

gemaakt langs de highlights van de stad en op zondag hebben we de Nederlandse "Friezenkerk" bezocht en de dienst meegemaakt, koffie gedronken en de voor ons klaar gemaakte lunch gebruikt. Tot slot nog de toespraak van de Paus meegemaakt bij het Sint Pietersplein, een mooie ervaring alles bij elkaar.

Hier vandaan dwars door Italië naar de Adriatische kust, om op twee campings te genieten van de zon, het strandleven en de zee. Zon hebben we de hele reis zeker gehad, maar ook weer niet te warm, geweldig dus.

De volgende bestemming was Lecco, aan een zij-arm van het Como meer, om van daaruit Milaan te bezoeken. Daar hebben we met

een gids een mooie fietstocht gemaakt door de stad, en ook

stond er weer een lunch voor ons

klaar. Op de terugweg nog een stop
gemaakt in Como.
De terugweg richting Nederland ging
via Zwitserland, we verbleven daar

nog vier nachten op een boeren-
camping nabij het
Vierwoudstedenmeer, weer eens
wat anders. De eigenaren hebben
op een ochtend het besproken
gezamenlijk ontbijt voor ons
verzorgd, verder wat trips gemaakt
en er de zondagse dienst gehouden.
Vandaar op naar de laatste camping,
dezelfde als de startcamping in
Lingerhahn, 482 km te rijden.
We hadden daar nog een extra vrije
dag, o.a. om de Jeu de boules
competitie af te ronden en om
het afscheids diner te houden.
Zo konden we ondanks de afhakers
toch terug kijken op een mooie
en geslaagde reis.

Coördinatorenteam:

Leen en Janny Wigmans,
Gijs en Willie Jansen

VERSLAG VAN DE REÜNIE

Van de donateurs van de CCC op vrijdag 1 juni 2018

Door Simon Dost

Na het uitkomen van de donateurslijst kwam de gedachte boven drijven:

“een reünie met al die vroegere reisgenoten” zal best leuk kunnen zijn.

Deze suggestie werd door het bestuur enthousiast omarmd. De helft van de donateurs bleek in staat, en van plan te zijn te komen.

Een vast kamp van CCC-ers zou plaats vinden op camping “de Boshoeve” in Woudenberg.

De donateurs mochten van de recreatie ruimte “de Deel” gebruikmaken.

De deelnemers ontmoetten elkaar op vrijdag 1 Juni 2018.

Wij werden welkom geheten door Arie Burggraaf (penningmeester van de CCC)

De bijeenkomst werd door Herman Eppinga (voorzitter van de kampcommissie) na het zingen van “Als ik maar weet dat hier mijn weg”, geopend met gebed.

Koffie en gebak bij aankomst en ‘s middags broodje/kroket, soep, enz. werden zeer op prijs gesteld.

In de middag was er gelegenheid de camping te bekijken en de vast kamp deelnemers te ontmoeten.

Vanwege plensregen moesten de bezoekers met auto’s terug gebracht worden naar “de Deel”.

De organisatoren van deze bijeenkomst werden door Simon Dost bedankt voor hun inzet.

Een zeer geslaagde dag en voor herhaling vatbaar.

Na het zingen van het lied “Wat de toekomst brengen moge”, werd de bijeenkomst door Herman Eppinga besloten met dankgebed.

Een vijftal deelnemers zijn vervroegd vertrokken voor het bijwonen van de dankdienst van het overleden CCC-lid Appie v. d. Ploeg.

UIT DE OUDE DOOS

Door Ton Hendriksen

Jarenlang was Gijs Graafland een markant lid van onze club. Wel kon hij zo nu en dan wat confronterend, maar toch ook humoristisch uit de hoek komen. En vaak wist je ook niet goed wat je aan hem had.

Maar zijn verdiensten voor de CCC zijn van grote waarde. Samen met Peter Radema en Meindert Schouten vormde hij een driemanschap dat in de loop der jaren heel wat CCC-reizen

gecoördineerd heeft. Ook toen het driemanschap uiteen viel, kon Gijs het coördineren niet laten en samen met twee 'jonge honden', Kees en Teus, pakte hij de draad weer op ... helaas, niet voor lang. Naast een goed coördinator was Gijs ook een boeiend en humoristisch verslaggever. In Wegwijzer nr. 1 van het jaar 1993 vond ik onderstaande impressie van zijn hand.

Luifelproblemen

Wij hadden een mooie nieuwe luifel gekocht. Voor niet te veel. Leuk kleurtje, met mooie flappen.

“Zouden we voor de zekerheid de stokken niet even nummeren, of met bandjes een leuk kleurtje geven?” vroeg ik voorzichtig aan mijn wettige echtgenote.

“Help eerst maar even met de vaat”, was haar onduidelijke antwoord. Onder het afdrogen van het aardappelpannetje waagde ik een tweede poging: “Zou het niet beter zijn die luifel als proef een keertje op te zetten?”

“Ben je mal? Dacht je soms dat ik de dikke stokken niet van de dunne kan onderscheiden, of de lange van de korte? Ken je me nou nog niet lang genoeg om te weten dat dit voor ons een prutskarweitje is?”

Nou ja, om kort te gaan, wij arriveerden met de club op een uitgelezen plekje. Leuk, met acht caravans in een grote kring.

Het was een heerlijke middag, maar ... onweer dreigde. De luifels dienden snel te worden opgezet. Donkere wolken pakten zich al samen ... Beiden begonnen we enthousiast met het uitzoeken van de dikke stokken, maar we konden het niet helemaal met elkaar eens worden.

Als gevolg waarvan er nogal wat dunne stokken overbleven, omdat er wat dikke tussen de dunne waren verzeild geraakt.

Inmiddels kwam de bui vervaarlijk opzetten ...

Al1e medeclubleden hadden inmiddels bij het opzetten van hun luifel duidelijke vorderingen gemaakt.

Van verschillende kanten hoorden we meelevend vragen: "Kunnen jullie het nogal met elkaar vinden?"

Onze meningsverschillen werden echter met de minuut beter hoorbaar!

"Zul1en we jullie even komen helpen?", hoorden we bereidwillig roepen.

"Als dat zou kunnen", juichte ik ontroerd.

Het gerommel was nu duidelijk hoorbaar en de eerste druppels vielen al

...

Inmiddels was een drietal hulpvaardige leden aangerukt om ons de zo broodnodige assistentie te verlenen. Met ons tweeën erbij maakte dat vijf. Na enkele minuten riep ik vriendelijk de omstanders toe: "Ik geloof niet dat we dit karwei met z'n vijven kunnen klaren". Dus kwamen er nog twee helpers bij. Die hadden hun scheerlijnen met het oog op de bui reeds strak gespannen.

Met de extra hulp werden de taken zo eerlijk mogelijk verdeeld.

Toen barstte in volle hevigheid het onweer los met regendruppels zo groot als krokodillentranen.

Maar het moet gezegd: de stokken en ook het luifeldak werden krampachtig, doch zorgvuldig door een zevental mensen op z'n plaats gehouden. Met uitzondering van dat ene moment: de watermassa van het dak plonsde opeens in z'n geheel op de kleinste helper neer. Waarna hij snedig opmerkte: "Ik wist niet dat ik zoveel kon verdragen".

Alle armen waren na de bui wat stijfjes geworden, maar toen de zon weer begon te schijnen, prijkte de luifel in z'n volle schoonheid aan onze caravan. Tijdens de nasi 's avonds verstoutte ik mij op te merken: "Jo, hadden we die stokken toch niet beter met bandjes in een leuk kleurtje kunnen nummeren?" Tot mijn stomme verbazing zei mijn wettige echtgenote: "Je had weer gelijk Gijs ...!"

G. Graafland

KAMPVERSLAG

Op camping 'De Wegwijzer' in Harfsen van 9 t/m 30 juni 2018

Door Berend Steen Redeker

Zaterdag 9 juni kwamen de deelnemers op het kamp. Het waren 20 caravans, we stonden allemaal op een veld met grote plaatsen. Er waren een paar caravans die de kinderen brachten en voor hun ouders opzetten.

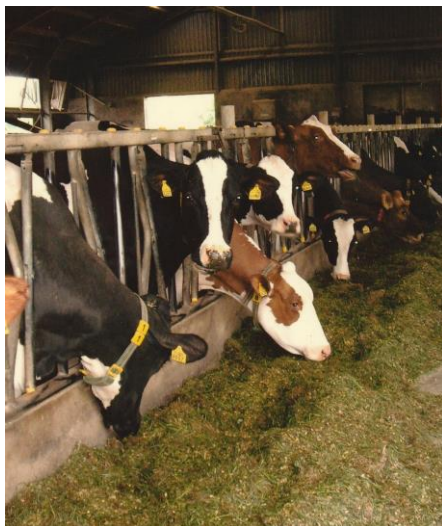
Onder de deelnemers waren er 18 boven de 80 jaar, maar ze deden allemaal goed mee. 's Avonds hadden we ons welkomstdiner. Piet heette een ieder hartelijk welkom op het kamp, Berend las een gedeelte uit de bijbel en vroeg de Heere een zegen over de aanstaande vakantieweken.

In deze drie weken gingen we zondags gezamenlijk naar de kerk in Harfsen.

's Avonds hadden we zelf een zangdienst gepland in dezelfde kerk. Na de dienst kregen we van de kerk een heerlijk bakje koffie aangeboden. We hielden een collecte voor de kerk voor de gemaakte kosten. Na de dienst gingen we naar de camping en zaten we in een grote kring voor een hapje en een drankje.

De vakantie was zo ingevuld dat we een dag gingen fietsen waarna de volgende dag rust was gepland. Tijdens het fietsen gingen we altijd iets bezoeken.

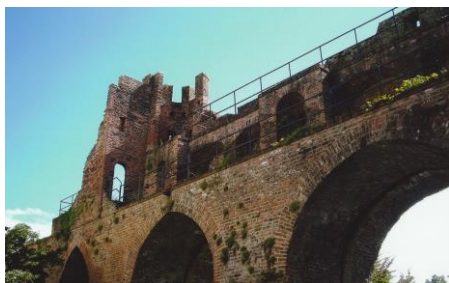
Het eerste bezoek was bij melkveebedrijf Heyting. We werden

verwelkomd met een lekker bakje koffie en een heerlijke koek. Hierna kregen we in twee groepen een rondleiding door het bedrijf. Deze boer had 160 koeien en 60 stuks kleinvee. Voor het melken had de boer 3 melkmachines. Elke koe wist waar zij naar toe moest. Na het bezichtigen gingen we weer naar de camping. Op de terugweg deden we nog even een gebakhuus aan voor een kopje koffie met een lekker gebakje.

De tweede reis ging naar Kranenburg in de gemeente Vorden. De kerk die te bezichtigen was, was niet meer in gebruik voor de

zondagse diensten maar als museum ingericht. In het midden was een verhoging met daarop de kruisweg. Dit gedeelte was in bruikleen van het Tegelmuseum in Otterlo. Ook hebben we Deventer aangedaan waar de dames konden winkelen. Samen gingen we om 15.00 uur naar de Broederenkerk waar een orgelconcert was. Dit concert werd verzorgd door Geert Liefting. Ook Vorden werd aangedaan. We zijn naar kasteel Hackfort geweest. Jammer dat het gesloten was.

Wel was er een waterrad en een vistrap: indrukwekkend. In Vorden kregen we een lunch aangeboden. 19 juni ging er een groep naar Olst voor een rondleiding bij de Waterlinie. 's Avonds was er een gezamenlijke BBQ.

Ook Zutphen werd aangedaan, We hebben daar een rondvaart gehad met een fluisterboot door de grachten van Zutphen. Zo zie je Zutphen ook een keer van de andere zijde. Ook hebben we een Joodse synagoge bezocht, het was heel bijzonder.

In Lochem, waar we naar toe gingen, kregen we een warme maaltijd aangeboden.

Ook hebben we samen een Amerikaanse maaltijd gehad. Vooruitlopend waren de dames daar erg druk mee. De mannen zorgden voor de tafels en stoelen en de aansluitpunten. Hierna moesten de mannen afwassen, maar daar was voor gezorgd, want de mannen

hadden op vaderdag elk een schort gekregen.

Ook gingen we naar Ruurlo om het kasteel te bezichtigen. Om naar de ingang te gaan moest je over een glazen brug lopen. Ook hier hebben we een lunch gebruikt in een prachtige zaal van het restaurant. Vanuit Ruurlo ging er een wagentje gratis naar het kasteel.

29 juni was het de dag van het inpakken. Een ieder ruimde alles op om zaterdag zo vroeg mogelijk te vertrekken en naar huis te gaan.

's Avonds hadden we ons

afscheidsdiner waar ook de winnaars van de jeu de boules werden geëerd. Na het diner bedankte Piet een ieder voor de inzet deze 3 weken. In het bijzonder de commissies die alles hadden geregeld voor de avonden. Berend las tenslotte nog een gedeelte voor uit de bijbel met een toepasselijk woord en beëindigde dit kamp met gebed.

Vanuit de deelnemers werden Piet en Hilly en Berend en Marie bedankt voor dit mooie kamp.

Soli Deo Gloria

Luisteren is meer dan horen.
Luisteren is tijd durven verliezen.
De ander laten uitpraten.
Geen oplossingen geven,
maar stapvoets met de ander op weg gaan.
Niet jouw tempo opdringen,
maar het zijne volgen.
Niet jouw antwoord geven,
maar hem 't zijne laten vinden.
In het luisteren ervaart de ander,
dat je van hem houdt.
Wie durft te luisteren voelt niet meer de dwang
om de ander te verlichten,
maar begint te geloven
dat het luisteren zelf al licht is.

ALLERHANDE

Een rubriek met van alles en nog wat

Een hachelijk avontuur ??

Dit wil je niet meemaken.....

Deze zomer zouden wij met zijn tweeën met de caravan 4 weken naar de Provence in Frankrijk gaan...

Woensdag 30 mei vertrokken wij naar de Eifel om daar 2 nachten te verblijven op de camping Heilhauser Mühle aan de rivier de Prüm. Wij waren daar al eerder geweest tot volle tevredenheid. Als tussenstop naar Frankrijk. Zoals gezegd: een mooie camping met een hoger en een lager gedeelte. Wij kregen een plek op het lagere gedeelte aan de rivier de Prüm. Een prachtige plek, rustig met dat kabbelende "beekje" beneden ons.

Donderdag 31 mei, een mooie dag, we deden wat boodschappen en genoten van de mooie plek op de camping. Laat op de avond gingen we nog met de stoelen aan de rand van de rivier zitten, genietend van de rust. De volgende dag zouden we immers verder trekken richting Frankrijk.

Maar o wee!!! In die nacht begon het te regenen, zeg maar hozen en onweren. Het hield niet op! Om kwart voor 8 in de ochtend werd er op de deur gebonsd!! Jullie moeten weg. Er komt een overstroming!!

Wij keken naar buiten. Het water stond al aan het randje. Gauw kleren aan getrokken. Poten opgedraaid, caravan achter de auto. We stonden al met de enkels in het water. Gauw, gauw, we zagen vanuit onze ooghoeken caravans voorbij drijven. Brrrr... De brandweer was er inmiddels ook. Ineens stond het water tot aan onze knieën. Geen houden meer aan. De auto en caravan waren niet meer weg te krijgen!!! Wij moesten in de brandweerauto gehesen worden. Wij waren gered!! God zij dank!!

Maar onze auto en caravan met alles erin dreven in de Prüm. Alles weg!! We waren in shock, maar we waren gered met nog meer mensen.

We zijn heel lief opgevangen door de campingbeheerders. Koffie en broodjes en droge kleren!! Maar wat dan??? Naar Huis!!

Na veel bellen en overleggen zijn we met de taxi naar Bittburg gegaan, 's Avonds hadden we ons 30 km verderop. Bij een verhuurbedrijf konden we de laatste auto die er nog was meekrijgen. Zo zijn wij 350 km naar huis gereden. Ook weer door noodweer.

Dus waren we vrijdagavond om 8 uur weer thuis. Met niks!!

Een dag om nooit te vergeten.
Gelukkig zijn er geen mensen
verdronken.

En de verzekering betaalt de meeste
schade. Inmiddels hebben we een
andere auto. Een caravan wachten
we nog even mee.

Joukje en Dick Eringa

BEDANKT:

Opbrengst collecte tijdens het voorjaarskamp 2018

Geachte meneer Piet Jansen,

Op 9 april 2018 ontvingen wij uw gift van € 597,75. Wat een prachtig initiatief om als Christelijke Caravan Club een collecte te houden voor de Herberg!

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg in Oosterbeek biedt al bijna 25 jaar pastorale zorg aan gemeenteleden, die om uiteenlopende redenen een aantal weken afstand moeten nemen van hun thuissituatie. Onze gasten hebben op veel gebieden in hun leven tegelijk hun zorgen. Er zijn veel zorgen op het terrein van relaties. Dit kan betrekking hebben op de relatie met de echtgenoot of echtgenote, met jonge kinderen (opvoeding), met oudere kinderen, met ouders, met de kerk, etc. Ook psychisch lijden, rouw om het verlies van een geliefde, geloofs- en zingevingsvragen en eenzaamheid komen veel voor.

Wij zien de zorg voor onze gasten als verlengstuk van de pastorale zorg, die door de gemeente geboden wordt.

Om het verblijf voor onze gasten mogelijk te maken is De Herberg afhankelijk van bijdragen en giften van diaconieën en particulieren. Wij willen u graag hartelijk bedanken voor uw bijdrage. Samen met de andere giften die wij ontvangen kan hiermee ons werk voortgang vinden.

Met vriendelijke groeten,

Henk Meuleman, directeur